

570

Besluit van 2 november 1993, houdende regelen inzake in- en uitvoer van bepaalde chemische stoffen (Besluit in- en uitvoer milieugevaarlijke stoffen)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 8 juni 1993, nr. MJZ07693029, Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving;

Gelet op verordening (EEG) nr. 2455/92 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 23 juli 1992 betreffende de in- en uitvoer van bepaalde gevaarlijke chemische stoffen (PbEG L 251) en op artikel 24 juncto artikel 29 van de Wet milieugevaarlijke stoffen;

De Raad van State gehoord (advies van 25 augustus 1993, nr. W08.93.0357);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 25 oktober 1993, nr. MJZ25o93031, Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Paragraaf 1. Algemene bepalingen

Artikel 1

1. In dit besluit wordt verstaan onder:

a. verordening: verordening (EEG) nr. 2455/92 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 23 juli 1992 betreffende de in- en uitvoer van bepaalde gevaarlijke chemische stoffen (PbEG L 251);

b. PIC-systeem: door het Milieuprogramma van de Verenigde Naties (UNEP) en de Voedsel- en Landbouworganisatie (FAO) vastgesteld systeem van voorafgaande geïnformeerde toestemming;

c. aan de PIC-procedure onderworpen chemische stof: stof of preparaat als bedoeld in artikel 2, tweede lid, van de verordening;

d. Commissie: Commissie van de Europese Gemeenschappen;

e. chemische stof waarvoor een kennisgevingsplicht bestaat: stof of preparaat als bedoeld in artikel 2, eerste lid, van de verordening.

2. Een wijziging van de verordening treedt voor de toepassing van dit besluit in werking met ingang van de dag waarop de betrokken wijzigingsverordening in werking treedt.

3. Dit besluit is niet van toepassing op afvalstoffen.

Artikel 2

Als bevoegde instantie als bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de verordening, wordt Onze Minister aangewezen.

Paragraaf 2. Voorafgaande geïnformeerde toestemming

Artikel 3

1. Het is verboden een aan de PIC-procedure onderworpen chemische stof uit een staat die aan het PIC-systeem deelneemt, in Nederland in te voeren, indien door de Commissie ingevolge artikel 5, tweede lid, van de verordening toestemming is geweigerd voor het invoeren van die stof.

2. Indien de Commissie ingevolge artikel 5, tweede lid, van de verordening tijdelijke of definitieve voorschriften heeft vastgesteld voor het invoeren van een aan de PIC-procedure onderworpen chemische stof, is het verboden deze stof uit een staat die deelneemt aan het PIC-systeem, in Nederland in te voeren in strijd met die voorschriften.

Artikel 4

1. Het is verboden een aan de PIC-procedure onderworpen chemische stof uit een staat die niet aan het PIC-systeem deelneemt, in Nederland in te voeren, indien de invoer van die stof uit een staat die wel aan het PIC-systeem deelneemt, ingevolge artikel 5, tweede lid, van de verordening door de Commissie is verboden.

2. Artikel 3, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van het invoeren uit een staat die niet aan het PIC-systeem deelneemt.

Artikel 5

1. Het is verboden een aan de PIC-procedure onderworpen chemische stof naar een niet bij de Europese Gemeenschappen aangesloten staat die aan het PIC-systeem deelneemt, uit te voeren, indien dit door die staat niet is toegestaan.

2. Indien door een niet bij de Europese Gemeenschappen aangesloten staat die aan het PIC-systeem deelneemt, voorschriften zijn gesteld met betrekking tot het invoeren van een aan de PIC-procedure onderworpen chemische stof, is het verboden die stof naar die staat uit te voeren in strijd met die voorschriften.

3. Indien op het moment van uitvoer geen duidelijkheid bestaat omtrent het standpunt over de betrokken uitvoer van de aan het PIC-systeem deelnemende staat, is de uitvoer van een aan de PIC-procedure onderworpen chemische stof verboden, tenzij ten genoegen van Onze Minister wordt aangetoond dat deze stof:

- 1° een bestrijdingsmiddel is, dat in die staat is geregistreerd, dan wel
- 2° een chemische stof is, die krachtens andere maatregelen van die staat mag worden gebruikt of ingevoerd.

Artikel 6

Deze paragraaf is niet van toepassing op het in Nederland invoeren of naar een niet bij de Europese Gemeenschappen aangesloten staat uitvoeren van chemische stoffen in een hoeveelheid kleiner dan 100 kg voor analyse of wetenschappelijk onderzoek en ontwikkeling als bedoeld in artikel 2, tiende lid, van de verordening.

Artikel 7

Onverminderd artikel 5 is het verboden een chemische stof waarvoor een kennisgevingsplicht bestaat, uit te voeren naar een niet bij de Europese Gemeenschappen aangesloten staat, indien niet wordt voldaan aan de bepalingen in deze paragraaf.

Artikel 8

1. Indien door de Commissie nog geen referentienummer is vastgesteld als bedoeld in artikel 4, eerste lid, vierde alinea, van de verordening, dient van de uitvoer van een chemische stof waarvoor een kennisgevingsplicht bestaat, melding te worden gedaan aan Onze Minister uiterlijk 30 dagen voor die uitvoer onder overlegging van de in bijlage III bij de verordening aangegeven gegevens.

2. Elke uitvoer waarvoor een referentienummer is vastgesteld, dient vergezeld te gaan van dat nummer.

3. Onze Minister kan ingeval van een noodsituatie als bedoeld in artikel 4, eerste lid, tweede alinea, van de verordening, al dan niet op verzoek van een belanghebbende, bepalen dat geen melding behoeft te worden gedaan dan wel dat de uitvoer mag plaatshebben voor het verstrijken van de in het eerste lid bedoelde termijn.

Artikel 9

1. Een melding als bedoeld in artikel 8, dient eveneens te worden gedaan, indien overeenkomstig artikel 4, vierde lid, eerste alinea, laatste volzin, van de verordening, mededeling is gedaan in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen dat een nieuwe kennisgeving is vereist.

2. Bij de melding dient te worden aangegeven dat het om een herziening gaat van een eerdere kennisgeving. Zij gaat vergezeld van de gegevens bedoeld in bijlage III bij de verordening.

3. Artikel 8, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 10

Deze paragraaf is niet van toepassing op het naar een niet bij de Europese Gemeenschappen aangesloten staat uitvoeren van chemische stoffen in een hoeveelheid kleiner dan 100 kg voor analyse of wetenschappelijk onderzoek en ontwikkeling, als bedoeld in artikel 2, tiende lid, van de verordening.

Paragraaf 4. Verpakking en aanduiding

Artikel 11

1. Het is verboden een preparaat uit te voeren naar een land buiten de Europese Gemeenschappen, indien dat preparaat:

a. bestemd is om in het land van invoer te worden gebruikt als bestrijdingsmiddel, en

b. niet is verpakt en aangeduid overeenkomstig het bij of krachtens de artikelen 3, 5 of 9 van de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 ten aanzien van de verpakking en aanduiding bepaalde.

2. In afwijking van het eerste lid worden de aanduidingen op de verpakking, indien dit uitvoerbaar is, gesteld in de taal of hoofdtal van het land dan wel het gebied waarvoor dat preparaat is bestemd.

Artikel 12

Artikel 11 is niet van toepassing op het aanduiden op de verpakking van een preparaat, indien in het land van invoer ten aanzien van de aanduiding eisen gelden die dezelfde waarborg bieden ten aanzien van de bescherming van gezondheid, veiligheid en milieu als de eisen die daaromtrent zijn gesteld in artikel 11.

Paragraaf 5. Slotbepaling

Artikel 13

1. Dit besluit treedt in werking met ingang van de eerste dag van de tweede kalendermaand na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

2. Het wordt aangehaald als: Besluit in- en uitvoer milieugevaarlijke stoffen.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 2 november 1993

Beatrix

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. G. M. Alders

Uitgegeven de *twaaifde* november 1993

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer
Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 14 december 1993, nr. 240

Algemeen

Dit besluit strekt tot het treffen van passende juridische en administratieve maatregelen in verband met verordening (EEG) nr. 2455/92 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 23 juli 1992 betreffende de in- en uitvoer van bepaalde gevaarlijke chemische stoffen (PbEG L 251) (verder te noemen: verordening). Met de inwerkingtreding van de verordening is verordening (EEG) nr. 1734/88 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 16 juni 1988 betreffende de uitvoer uit en de invoer in de Gemeenschap van bepaalde gevaarlijke chemische stoffen (PbEG L 55) (verder te noemen: verordening (EEG) nr. 1734/88) ingetrokken.

De verordening heeft net als verordening (EEG) nr. 1734/88 tot doel het tot stand brengen van een gemeenschappelijk systeem van kennisgeving en gegevensverstrekking voor de invoer uit en de uitvoer naar niet-EG-staten van bepaalde gevaarlijke chemische stoffen. Bovendien wordt met de verordening de internationale procedure van kennisgeving en «voorafgaande geïnformeerde toestemming» (PIC) geregeld, die is vastgesteld door het Milieuprogramma van de Verenigde Naties (UNEP) en de Voedsel- en Landbouworganisatie (FAO). De aanbevelingen van de UNEP zijn neergelegd in de Richtsnoeren van Londen voor de uitwisseling van gegevens over chemicaliën in de internationale handel (besluit 14/27 van de Uitvoerende Raad van het UNEP van 17 juni 1987, zoals gewijzigd bij besluit 15/30 van de Uitvoerende Raad van het UNEP van 25 mei 1989). Daarnaast zijn door de FAO gedragsregels voor de in- en uitvoer van bestrijdingsmiddelen vastgesteld in de Internationale gedragscode betreffende de distributie en het gebruik van bestrijdingsmiddelen uit 1986. In 1989 zijn deze regels uitgebreid met de PIC-procedure.

De regelingen zijn het gevolg van het besef bij veel geïndustrialiseerde landen dat de uitvoer van gevaarlijke chemische stoffen naar ontwikkelingslanden bepaalde verantwoordelijkheden met zich brengt. Er zijn sterke aanwijzingen dat de toepassing van deze stoffen vooral daar tot zeer ernstige problemen kan leiden. Deze vindt dikwijls plaats zonder kennis omtrent de aard van de stoffen en de te treffen veiligheidsvoorzieningen.

Op grond van de verordening moet de bevoegde autoriteit die in het kader van de verordening door elke Lid-Staat is aangewezen, van de uitvoer van bepaalde gevaarlijke chemische stoffen een kennisgeving doen aan het land van invoer. Het betreft de chemische stoffen die zijn vermeld in bijlage I bij de verordening. Deze stoffen zijn krachtens communautair recht verboden dan wel aan een strenge reglementering onderworpen.

Bij de kennisgeving moeten de nodige gegevens worden verstrekt over de eigenschappen van de chemische stof en de te treffen voorzorgsmaatregelen.

Nieuw ten opzichte van verordening (EEG) nr. 1734/88 is de regeling in de verordening van de internationale procedure van voorafgaande geïnformeerde toestemming (PIC-procedure). Deze procedure houdt in dat de uit- en invoer van bepaalde chemische stoffen aan een voorafgaande toestemming wordt onderworpen. De betrokken stoffen zijn vermeld in bijlage II bij de verordening. Ook de in de bijlage I vermelde chemische stoffen zijn overigens aan de PIC-procedure onderworpen.

Bij invoer in de EEG zal de toestemming worden verleend door de Commissie van de Europese Gemeenschappen. Daarbij zal zij uitgaan van de voor een betrokken chemische stof geldende communautaire dan wel nationale wetgeving.

Bij de uitvoer van een in bijlage II vermelde chemische stof is ook een voorafgaande toestemming van het land van invoer vereist. Een besluit van dat land houdende toestemming dan wel weigering daarvan wordt aan de Commissie door middel van het Internationaal Register van potentieel giftige chemische stoffen (IRTPC) van de UNEP medegedeeld. De Commissie stelt hiervan vervolgens de Lid-Staten onverwijld in kennis.

Ten slotte bevat de verordening de verplichting de voor de uitvoer naar niet-EG-staten bestemde gevaarlijke stoffen te verpakken en te kenmerken overeenkomstig de daarvoor geldende communautaire wetgeving. Het gaat daarbij om richtlijn nr. 67/548/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 27 juni 1967 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen (PbEG L 196), richtlijn nr. 78/631/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 26 juni 1978 betreffende de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke preparaten/bestrijdingsmiddelen (PbEG L 206) en richtlijn nr. 88/379/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 7 juni 1988 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de Lid-Staten inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke preparaten (PbEG L 187).

De verordening is niet van toepassing op de in- en uitvoer van afvalstoffen. Daarvoor geldt immers specifieke communautaire regelgeving.

Verordeningen hebben een algemene strekking, zijn verbindend in al hun onderdelen en zijn rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat. Artikel 6 van de verordening verplicht in tegenstelling tot verordening (EEG) nr. 1734/88 tot het treffen van passende juridische of administratieve maatregelen om inbreuk op de bepalingen van de verordening tegen te gaan. Het is derhalve noodzakelijk in verband met een adequate uitvoering voor delen van de verordening nadere nationale regels te stellen.

Het gaat daarbij in het bijzonder om de verplichtingen voor importeurs en exporteurs van bepaalde chemicaliën, neergelegd in de artikelen 4, eerste lid, eerste en vierde alinea, derde en vierde lid, eerste alinea, en 5, tweede, vierde en vijfde lid, van de verordening. Daarnaast behoeven de in de artikelen 3, eerste lid, en 4, eerste lid, tweede alinea, van de verordening, vervatte verplichtingen en bevoegdheden voor de Lid-Staten nadere invulling. Ook is het in verband met de rechtszekerheid en het toezicht op de naleving noodzakelijk het bepaalde in artikel 1, derde lid, van de verordening, nader uit te werken. Ten slotte zijn de voorschriften met betrekking tot het verpakken en kenmerken van chemische stoffen ook van toepassing op chemische stoffen die zijn bestemd voor uitvoer.

In de bijlage bij deze nota van toelichting is aangegeven op welke onderdelen van de verordening dit besluit betrekking heeft.

De laatste jaren is er ook in Nederland de nodige aandacht geweest voor de problematiek van de uitvoer van milieugevaarlijke stoffen naar ontwikkelingslanden. Zo is met ingang van 1 juni 1986 een vrijwillige regeling voor de export van gevaarlijke stoffen naar ontwikkelingslanden in werking getreden. Deze regeling is in 1987 aangevuld. De regeling is opgesteld in samenwerking met het betrokken bedrijfsleven. Medio 1989 is de regeling door de betrokken ministeries en de branche-organisaties geëvalueerd. Bij de evaluatie is geconstateerd dat de doelstellingen van de regeling zijn gehaald. De regeling bevat evenwel niet alle elementen die nodig zijn om de uitvoering van de verordening in Nederland te waarborgen. Daarvoor is dit besluit noodzakelijk.

Gewezen wordt verder op het advies over de uitvoer van gevaarlijke stoffen van de Centrale raad voor de milieuhygiëne van 26 september 1988 (S-88/901) en het advies van de Gezondheidsraad over de risico's van milieugevaarlijke stoffen bij export naar ontwikkelingslanden van 18 februari 1992 (No. 1992/2). Beide adviesorganen zijn de mening toegedaan

dat voor meer stoffen het PIC-vereiste zou moeten gelden dan thans het geval is. Aan deze wens zal deels tegemoet worden gekomen, aangezien binnen de EEG de besluitvorming over de uitbreiding van de lijst met stoffen waarvoor een kennisgeving moet worden gedaan, op korte termijn wordt afgerond.

Inhoud van dit besluit

Deze algemene maatregel van bestuur is gebaseerd op artikel 24, eerste en tweede lid, onder i, juncto artikel 29, eerste lid, van de Wet milieu-gevaarlijke stoffen.

Van de eerste uitvoer uit Nederland naar een niet bij de EEG aangesloten staat van een in bijlage I bij de verordening vermelde chemische stof moet een kennisgeving of, in termen van dit besluit, melding worden gedaan. Bovendien moet een melding worden gedaan van een volgende uitvoer van een chemische stof, indien dit in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen is aangegeven.

De melding moet worden gedaan bij de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer.

Deze zendt een afschrift daarvan aan de Commissie. De Commissie voorziet dit van een referentienummer dat specifiek is voor de betrokken stof en het land van bestemming. Elke volgende uitvoer van een stof naar dat land moet vergezeld gaan van een verwijzing naar dat nummer.

De referentienummers worden regelmatig in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen bekendgemaakt. Indien het publikatieblad daarover (nog) geen uitsluitel biedt, kan bij de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer naar het referentienummer worden geïnformeerd. Deze ontvangt van de Commissie namelijk onmiddellijk bericht van de vaststelling daarvan. Indien bij de minister nog geen referentienummer bekend is, moet een melding plaatsvinden.

De melding dient uiterlijk 30 dagen voor de uitvoer plaats te vinden. Van deze plicht mag in een in artikel 4, eerste lid, tweede alinea, van de verordening, bedoelde noodsituatie geheel of gedeeltelijk worden afgeweken. Dit kan bijvoorbeeld plaats hebben bij de uitvoer van chemicaliën ter bestrijding van insectenplagen die de voedselvoorziening in een land ernstig in gevaar brengen.

Bij de melding dient een aantal gegevens te worden overgelegd. Deze zijn vervat in bijlage III bij de verordening.

Overeenkomstig artikel 4, eerste lid, van de verordening, zal de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer het land van invoer tijdig in kennis stellen van de voorgenomen uitvoer. Daardoor is dit land op de hoogte van de gevaren die aan de te importeren stof verbonden zijn, en kan het tijdig de nodige maatregelen treffen.

Artikel 4, vijfde lid, van de verordening, bevat een regeling met betrekking tot het vertrouwelijke karakter van de aan het land van invoer over te leggen gegevens. Met artikel 56, eerste lid, van de Wet milieu-gevaarlijke stoffen kan deze vertrouwelijkheid in lijn met de verordening worden gewaarborgd. De tweede tekst, die ingevolge artikel 56, vierde lid, van de wet wordt overgelegd zal in overeenstemming dienen te zijn met artikel 4, vijfde lid, van de verordening.

Met de in artikel 7 en volgende van dit besluit neergelegde meldingsplicht wordt uitvoering gegeven aan artikel 29, eerste lid, van de Wet milieugevaarlijke stoffen. Met dit besluit wordt voldaan aan de toezegging een besluit op grond van deze bepaling tot stand te brengen, die is vastgelegd in de notitie Uitvoer van gevaarlijke stoffen en preparaten (Kamerstukken II 1985/86, 19 310, nrs. 1-2).

Een melding als bedoeld in artikel 29 van de wet, dient ingevolge het tweede lid van dat artikel tevens te worden gedaan bij de bevoegde overheidsinstantie van de staat van invoer. Deze melding vindt plaats via de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer.

Daarbij zal deze minister nagaan of de bevoegde overheidsinstantie van het land van invoer heeft ingestemd met de invoer van de betrokken chemische stof. Indien een niet aan het PIC-systeem deelnemend land expliciet te kennen heeft gegeven dat het uit hoofde van de bescherming van mens en milieu geen prijs stelt op de invoer, zal de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, ingevolge artikel 29, derde lid, van de Wet milieugevaarlijke stoffen de export van die stof naar dat land verbieden. Voor landen die wel aan het PIC-systeem deelnemen, bevat artikel 5, eerste lid, van dit besluit een dergelijk verbod.

De melding behoeft niet te worden gedaan bij de uitvoer naar een Lid-Staat van de EEG. Op een dergelijke uitvoer heeft de verordening namelijk geen betrekking. Deze zal overigens vrijwel niet plaatsvinden, omdat het gebruik van deze stoffen in de EEG is verboden of aan strenge beperkingen is onderworpen. Uiteraard zijn ten aanzien van deze stoffen de in het land van invoer geldende regels van toepassing.

Van de in bijlage II bij de verordening vermelde chemische stoffen is de import uit een bij het internationale PIC-systeem aangesloten staat in de EEG en derhalve in Nederland verboden, indien toestemming daarvoor overeenkomstig artikel 5, tweede lid, van de verordening door de Commissie is geweigerd. Ook is de invoer daarvan verboden, anders dan met inachtneming van de door de Commissie gestelde voorwaarden.

Zoals reeds is aangegeven, zal de Commissie bij haar besluit de communautaire regelgeving en de nationale regelgeving voor die chemische stof in acht nemen. De regelgeving heeft vooral betrekking op het gebruik van een dergelijke stof. Om deze reden is aanvullende regeling voor de invoer van een in bijlage II bij de verordening vermelde chemische stof in dit besluit noodzakelijk.

Voorts kunnen tijdelijke invoervoorschriften worden opgelegd, indien voor een stof of preparaat in het Europees recht geen verbod of strenge beperking geldt.

In artikel 4 worden voor de invoer van de betrokken chemische stoffen uit niet aan het PIC-systeem deelnemende staten dezelfde verboden en beperkingen neergelegd, die ingevolge artikel 3 gelden voor de invoer uit staten die wel aan het PIC-systeem deelnemen. Daarmee wordt voorkomen dat de regulering van de invoer uit zo'n staat minder streng is dan die van de invoer uit een aan het PIC-systeem deelnemende staat.

Er zij op gewezen dat bij de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer duidelijkheid kan worden verkregen omtrent het door de Commissie ingenomen standpunt met betrekking tot de invoer van de betrokken chemische stoffen.

Voor de uitvoer van de in bijlage II bij de verordening vermelde chemische stoffen naar de bij de internationale PIC-procedure aangesloten niet-EG-landen is een voorafgaande toestemming nodig van het land van invoer. De bij de internationale PIC-procedure aangesloten landen maken hun standpunt duidelijk via het IRTPC. De standpunten van de betrokken landen zijn in bijlage II bij de verordening opgenomen. Wijzigingen daarin worden op gezette tijden in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen bekend gemaakt. Van deze wijzigingen worden de Lid-Staten onverwijld in kennis gesteld. Dit betekent dat de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer bekend is met de laatste stand van zaken omtrent het standpunt van een land van bestemming over een aan de internationale PIC-procedure onderworpen uitvoer. Om deze reden kan het noodzakelijk zijn bij een aan de PIC-procedure onderworpen uitvoer bij de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, de nodige informatie in te winnen.

De voorschriften met betrekking tot het verpakken en aanduiden van milieugevaarlijke stoffen en bestrijdingsmiddelen zijn ook van toepassing op de uitvoer buiten de Europese Gemeenschappen van die stoffen. Deze voorschriften zijn vervat in het Besluit verpakking en aanduiding milieu-

gevaarlijke stoffen op grond van de Wet milieugevaarlijke stoffen. De voorschriften met betrekking tot het verpakken en aanduiden van bestrijdingsmiddelen zijn van toepassing op de uitvoer van preparaten die in het land van invoer zullen worden gebruikt als bestrijdingsmiddel. Deze voorschriften zijn neergelegd in de Beschikking samenstelling, indeling, verpakking en etikettering bestrijdingsmiddelen op grond van de Bestrijdingsmiddelenwet.

Reacties op de voorpublicatie en advisering

Het verbond van Handelaren in Chemische Produkten (VHCP) heeft mede namens de Vereniging van de Nederlandse Chemische Industrie (VNCI), bij brief van 14 januari 1993, VMS-53 H/MV, enige opmerkingen over het ontwerp-besluit gemaakt. De opmerking over de zogenaamde «onverminderd...»-clausule in artikel 11 van het ontwerp heeft geleid tot een wijziging van dat artikel. Naar aanleiding van zijn vraag hoe paragraaf 4 van het ontwerp-besluit zich verhoudt tot artikel 9a van de Nadere regels verpakking en aanduiding milieugevaarlijke stoffen, wordt er op gewezen dat ook dezerzijds is geconstateerd dat artikel 9a niet spoort met de onderhavige verordening. Er zijn reeds stappen genomen om genoemd artikel 9a met deze verordening in lijn te brengen.

De Centrale raad voor de milieuhygiëne heeft bij brief van 18 januari 1993, no. CRMHS-93/54, medegedeeld geen advies uit te brengen.

Wetgevingstoets

Dit besluit voorziet, zoals hiervoor reeds aangegeven, in het treffen van passende maatregelen bij inbreuk op bepalingen van de verordening. Voorts wordt met dit besluit voor Nederland invulling gegeven aan een aantal in de verordening neergelegde verplichtingen en bevoegdheden. Ook is voorzien in een nadere aanduiding van de betekenis van het bepaalde in artikel 1, derde lid, van de verordening. Alleen hierdoor kan de rechtszekerheid van de justitiabelen worden gewaarborgd en is het mogelijk de passende maatregelen bij inbreuk te treffen.

Ten slotte geeft dit besluit uitvoering aan artikel 29 van de Wet milieugevaarlijke stoffen. Op grond daarvan moet bij de vaststelling van een regeling op grond van artikel 24, tweede lid, onder i, ook een meldingsregeling voor de uitvoer van stoffen en preparaten tot stand worden gebracht.

Er worden door dit besluit geen nieuwe administratieve verplichtingen of bestuursinstrumenten in het leven geroepen, anders dan die in de verordening zijn neergelegd. Er worden door dit besluit evenmin nieuwe organen in het leven geroepen.

Nagegaan zal worden in hoeverre de feitelijke werkzaamheden in het kader van de verordening en dit besluit zullen worden uitbesteed. Daarbij wordt gedacht aan de Centrale Dienst van In- en Uitvoer. Deze dienst is immers reeds belast met de verzameling van de gegevens die worden verstrekt op basis van de vrijwillige regeling bij export van gevaarlijke stoffen naar ontwikkelingslanden.

De lasten voor het bedrijfsleven, met name de administratieve lasten, zullen ten gevolge van het onderhavige besluit enigszins toenemen. Het bedrijfsleven is al bekend met het in het besluit neergelegde stelsel. Exporteurs waren reeds gehouden te voldoen aan de verplichtingen van de in Nederland geldende vrijwillige regeling en verordening (EEG) nr. 1734/88. Deze verplichtingen komen nagenoeg overeen met die in de verordening.

Overigens zal het betrokken bedrijfsleven de nodige voorlichting worden gegeven om nakoming van dit besluit te vergemakkelijken. Met de verordening zal het PIC-vereiste van toepassing worden op de export van gevaarlijke stoffen uit alle landen van de Europese Gemeenschappen.

Dit kan de concurrentiepositie van Nederlandse bedrijven ten opzichte van hun concurrenten in de Gemeenschap wellicht iets verbeteren.

Voor burgers en non-profit instellingen zullen uit dit besluit geen bijzondere lasten voortvloeien.

Een belangrijk deel van de, overigens zeer kleine, toename van de werkzaamheden van het toezichthoudend apparaat kan worden opgevangen door de controle op de naleving van dit besluit te integreren met die van het Kennisgevingsbesluit Wet milieugevaarlijke stoffen. Beide besluiten richten zich immers op dezelfde doelgroep, zijnde producenten, formuleerders en toelatinghouders van bestrijdingsmiddelen en handelaren daarin. Voorts vereisen beide besluiten dezelfde soort controles. Het toezicht zal worden verricht door de Inspectie Milieuhygiëne. Lasten van betekenis voor het justitieel apparaat zal het besluit naar verwachting niet opleveren.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 2

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer wordt als bevoegde autoriteit aangewezen in het kader van de uitvoering van de verordening.

Een melding als bedoeld in de artikelen 8 en 9 van dit besluit, moet derhalve worden gericht aan:

Het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,

t.a.v. Bureau milieugevaarlijke stoffen, code 655

Postbus 30945

2500 GX 's-Gravenhage

Bij dit bureau kan tevens informatie worden verkregen over de verschillende verplichtingen voortvloeiend uit dit besluit.

Artikel 5

Het standpunt betreffende de invoer hoeft niet te blijken uit materiële regelgeving in het importerende land. Het standpunt van de regering van het land van invoer is voldoende om de uitvoer uit Nederland te verbieden dan wel aan strenge voorwaarden te onderwerpen. In veel, vooral ontwikkelingslanden, ontbreekt tot nog toe een adequate regelgeving voor het omgaan met milieugevaarlijke stoffen.

Het derde lid bevat een regeling in geval geen standpunt omtrent de uitvoer bekend is bij het importerende land. De uitvoer is dan niet geoorloofd, behalve indien uit officiële maatregelen blijkt dat het gebruik van die chemische stof in dat land is toegestaan.

Artikel 8

De melding moet ook worden gedaan bij de uitvoer van een in bijlage I van de verordening vermelde stof naar een land dat niet bij het PIC-systeem is aangesloten. Daar dit besluit mede gebaseerd is op artikel 29 van de Wet milieugevaarlijke stoffen zal bij een dergelijke uitvoer derhalve moeten worden nagegaan in hoeverre het land van invoer daarmee kan instemmen.

Artikel 11

De regeling voor het verpakken en op de verpakking aanduiden van chemische stoffen op grond van de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 is van

toepassing op de uitvoer van die stoffen die in het land van invoer zijn bestemd om te worden gebruikt als bestrijdingsmiddel.

Het spreekt voor zich dat voor stoffen of preparaten die niet als bestrijdingsmiddel in het land van invoer worden gebruikt – anders gezegd: de «gewone» preparaten – hoofdstuk 4, paragraaf 2, van de Wet milieugevaarlijke stoffen geldt. Voorts blijft de Warenwet omtrent kinderveilige sluitingen en voelbare aanduidingen van toepassing.

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. G. M. Alders

Bijlage, behorende bij de nota van toelichting bij het Besluit in- en uitvoer milieugevaarlijke stoffen

In deze bijlage is, voor zover van toepassing, aangegeven op welke onderdelen van verordening (EEG) nr. 2455/92 de artikelen van dit besluit betrekking hebben.

Besluit	Verordening (EEG) nr. 2455/92
2	3, eerste lid
3	5, tweede lid
5	5, derde, vierde en vijfde lid
6	1, derde lid
7 jo. 8, eerste lid	4, eerste lid, eerste en vierde alinea
7 jo. 8, tweede lid	4, derde lid
7 jo. 8, derde lid	4, eerste lid, tweede alinea
7 jo. 9	4, vierde lid, eerste alinea
7 jo. 10	1, derde lid, tweede alinea
11	7
12	7, eerste lid, laatste volzin